

מעריך השווי

פרסומים מקצועיים של
שווי פנימי – מעריכי שווי בלתי תלויים

חוות דעת של מומחה מטעם בית
המשפט נוחתת על השולחן: האם
המשחק כבר הוכרע?

האקטואר חעי פולניצר

3 במרץ 2026

חוות דעת של מומחה מטעם בית המשפט נוחתת על השולחן: האם המשחק כבר הוכרע?

מאמר חדש מסביר מדוע חוות דעתו של מומחה מטעם בית המשפט אינה פסק דין, מתי לבחון את מומחיותו, דרך עבודתו והבסיס למסקנותיו, ואילו כלים אפקטיביים עומדים לרשות עורך הדין – ממינוי מומחה מעל מומחה והגשת חוות דעת מטעם צד ועד פסילת המומחה. כי גם כשהמומחה מציב אתכם ב-"שח" – את ה"מט" קובע בית המשפט < האקטואר רועי פולניצר

עבודות שניתן לבדוק.

שאלות הבהרה אינן כלי אפקטיבי

שאלות הבהרה מוצגות ככלי הראשון לבידוק חוות הדעת. על הנייר זה נשמע הגיוני: מבקשים מהמומחה להסביר הנחה, להציג מקור, לחשוף חישוב או ליישב סתירה. בפועל, הסיכוי שמומחה ישנה את חוות דעתו בעקבותיהן נמוך מאוד, מארבע סיבות.

הסיבה הראשונה היא שמומחים רבים אינם משיבים עליהן ברצינות. במקום להציג נוסחה, מקור או הנמקה, מתקבלת לעיתים תשובה מעגלית: אני המומחה שמונה בתיק, זו מסקנתי המקצועית ולכן כך קבעתי. תשובה כזאת אינה מבהירה דבר ואינה מאפשרת לבדוק את העבודה.

הסיבה השנייה היא העלות. יש מומחים, ואני ביניהם, הגובים 1,000 ש"ח בתוספת מע"מ לכל שאלה. כאשר כל שאלה נושאת מחיר נפרד, הצד נדרש לשקול אם לשלוח שאלות וכמה הוא מסוגל לממן. מנגד, קולגה שלא תמחרה את המענה בנפרד קיבלה לאחרונה 198 שאלות הבהרה (עגול, פיקס, און דה ספוט) ששלח לה ד"ר לכלכלה מטעם האישה. ספילר: חוות דעתה לא השתנתה. מנגנון שמעודד מצד אחד לצמצם שאלות בשל העלות, ומצד אחר מאפשר להציף מומחה במאות שאלות ללא תמורה הולמת, אינו מייצר ברור מקצועי יעיל.

הסיבה השלישית היא שבית המשפט יכול לפטור את המומחה ממענה. לפני כשנה סייעתי בניסוח 70 שאלות הבהרה למומחה שמונה מטעם בית המשפט להערכת שווי חברת החזקות – נישה מקצועית בפני עצמה. המומחה הודיע שהשאלות הן למעשה "תזה" ושאינן בכונתו להשיב עליהן. בית המשפט התיר לו שלא לענות.

הסיבה הרביעית, ואולי הבסיסית מכולן, היא ששאלות הבהרה מבקשות מהמומחה לבקר את עבודתו שלו. הוא כבר חתם על חוות דעתו, הגיש אותה << המשך בעמוד הבא

באמת נובעות מן הנתונים. גם מומחה מטעם בית המשפט עלול לבחור שיטה שאינה מתאימה, להסתמך על נתון שגוי, להתעלם מנכס או לפעול בתחום משנה שבו ניסיונו מוגבל.

רואה חשבון מתוקף רישיונו אינו יודע בהכרח להעריך חברה, כלכלן מתוקף תוארו אינו יודע בהכרח להעריך נכס בלתי מוחשי, ואקטואר מתוקף הסמכתו אינו יודע בהכרח להעריך אופציות לעובדים. הערכת שוויין של חברות החזקה, סוכנויות ביטוח וחברות סטארטאפ היא נישה בפני עצמה. כך גם הערכת פטנטים, טכנולוגיות וזכויות יוצרים, אופציות לעובדים, יחידות RSU מבוססות ביצועים, הסכמי SAFE והלוואות המירות.

בתיק שבו לבעל היו מניות בכורה בסטארטאפ אמריקאי והחברה הזמינה עבודת 409A (קביעת שווי הוגן למניה רגילה בחברה פרטית לצורכי מס בארה"ב) סמוך למועד הקרע, נדרשה מומחיות הן בהערכת חברות סטארטאפ והן בהקצאת השווי בין סוגי מניות באמצעות מודלים לתמחור אופציות. למרות זאת מונה מומחה ללא כל ניסיון בניהול הללו. במקום לומר לבית המשפט ביושר שתחום מומחיותו מגיע עד לנקודה מסוימת, הוא הציג את עצמו כבעל ניסיון עשיר בתחום, למרות שמדובר ברואה חשבון שאינו בקיא בהערכות שווי של חברות סטארטאפ, בפיצול רכיבי ההון של חברה פרטית ובקביעת שווי למניות.

זו בעיה קשה שאני פוגש שוב ושוב. יש מומחים שאינם מגדירים את גבולות מומחיותם אלא מציגים את עצמם כמומחים לכול. הם כלבוניקים: אקטואריה, הערכות שווי, סטארטאפים, אופציות, נכסים בלתי מוחשיים וחישובי נזק. אלא שמי שמציג את עצמו כמומחה לכול הוא בדרך כלל מומחה אמיתי במעט מאוד תחומים, וכך גם נראית עבודתו. מניסיוני, חלקם אף ציינו ברשימות המומחים של הנהלת בתי המשפט תחומי מומחיות שאין מאחוריהם הכשרה, ניסיון או

כאשר חוות דעת של מומחה מטעם בית

המשפט או בית הדין נוחתת על שולחנו של עורך הדין ולכאורה מכריעה בשאלת שווי החברה, הזכויות הפנסיוניות או הנכסים האחרים, קל להרגיש שהמשחק נגמר. הרי לא מדובר במומחה מטעם אחד מבני הזוג, אלא במומחה שמונה בידי הערכאה, משמש כזרועה הארוכה ונהנה ממעמד משפטי מיוחד.

בדרך כלל, זו גם הפעם הראשונה שבה עורך הדין שולח את הלקוח לחפש לו אקטואר יועץ: קרא את חוות הדעת, בדוק אם היא לטובתך, ואם לא – מצא אקטואר שיכין שאלות הבהרה. אלא שזו בדיקת הטעות. האקטואר היועץ צריך להיכנס לתמונה הרבה לפני מינוי המומחה מטעם בית המשפט.

תפקידו הראשון אינו לנסות לתקן בדיעבד חוות דעת שכבר הוגשה, אלא לסייע בכתיבת כתבי הטענות, להגדיר אילו כישורים נדרשים מהמומחה המתאים לתיק, להציע מועמדים ראויים ולסייע בפסילת מועמדים בלתי מתאימים שמציע הצד האחר. נוסף על כך, תפקידו "להאכיל" את מומחה הערכאה במידע מקצועי רלוונטי התומך בעמדת הלקוח, בין היתר באמצעות שיחות עמו, ככל שהן מתקיימות בהתאם להוראות הערכאה. לאחר שהמומחה הגיש את חוות דעתו, שינוי התוצאה נעשה קשה, יקר ומוגבל בהרבה.

חוות דעת סופית איננה סוף פסוק

בית המשפט נוטה לתת אמון במומחה שמינה ולהעניק למסקנותיו משקל רב. אלא שהמינוי אינו יכול לבוא במקום בדיקת העבודה. חוות דעת, נחרצת ככל שתהיה, היא ראייה מקצועית שנועדה לסייע לערכאה; ההכרעה נשארת בידי השופט או הדיין.

לכן השאלה אינה רק לאיזה מספר הגיע המומחה. צריך לשאול אם הוא הוכשר בניהול המסוימת, אילו מסמכים בדק, באיזו גישה ובאילו שיטות השתמש, אילו הנחות הניח, אם החישובים ניתנים לשחזור ואם המסקנות

הודיעה השופטת כי לאחר שתי החלפות לא תאפשר סבב נוסף. זה מלמד שהכלי יעיל, אך מוגבל: יש להפעילו מוקדם, באופן ענייני ועל בסיס פער מוכח בין נושא המינוי לבין ניסיונו של המומחה. ככל שממתינים, וככל שמספר ההחלפות גדל, פוחתת נכונותה של הערכאה לפתוח מחדש את שאלת המינוי.

לאחר שכבר הוגשה חוות הדעת הסופית: מינוי מומחה מעל מומחה

בתיק שהתנהל בין בני זוג מינה בית המשפט לענייני משפחה בקריות רואה חשבון, שאינו מבין בהערכות שווי של תאגידים ונכסים בלתי מוחשיים, כמומחה להערכת שווי החברות שבעלות הבעל. בחקירתו נשאל אם השווי שאליו הגיע כולל גם את שווי אתרי האינטרנט והדומיינים של הבעל, והשיב שכן. כאשר נשאל במפורש אם השווי כולל את שוויים של כל 500 האתרים והדומיינים, השיב שלא. השופטת שאלה מה תהיה תשובתו אם יישאל את אותה השאלה בפעם השלישית, והוא השיב שאינו יודע.

בעקבות הסתירה מינה אותי בית המשפט כמומחה נוסף מטעמו – למעשה מומחה מעל מומחה. תפקידי היה לבדוק אם השווי שאליו הגיע המומחה הראשון כולל את כל 500 האתרים והדומיינים, ואם לא – להעריך את שוויים הכלכלי בעצמי. חוות הדעת הראשונה לא נפסלה אוטומטית, אלא הועמדה לביקורת מקצועית עצמאית.

כאשר בית המשפט ממנה מומחה מטעמו, הוא מניח כי השווי שיקבע יהיה נכון, סביר והוגן. אלא שמניסיוני המקצועי ומבדיקות אמפיריות אנו יודעים שלא תמיד כך הם פני הדברים. בעולם הערכות השווי לצורכי עסקאות קיים מוצר הנקרא "חוות דעת הוגנות" (Fairness Opinion), שבמסגרתו מעריך שווי אחד בוחן את סבירותה והוגנותה של הערכת שווי שערך מעריך שווי אחר.

באופן דומה, מינוי מומחה מעל מומחה של בית המשפט נועד לכך שהמומחה החדש יבחן את הגישה, השיטות, ההנחות, החישובים, התוצאות והמסקנות של המומחה מטעם בית המשפט ויקבע האם חוות דעתו אכן סבירה והוגנת. אם לא, יערוך המומחה החדש חוות דעת נוספת מטעמו ויגישה לבית המשפט. בעל הדין אינו יכול למנותו בעצמו, אך יכול

השיטה ואינם מתרגשים ממנה. צעקות והשפלות של המומחה אינן תחליף למומחיות מקצועית בחקירת מומחים.

רביעית, וזו בעיניי הבעיה החמורה ביותר, מרבית השחקנים בתחום משקרים ללא בושה על דוכן העדים. הם ממציאים שיטות ומקורות, מצטטים פרופסורים וספרים שאינם קיימים וטוענים שביצעו כל בדיקה או חישוב שעליהם נשאלו. כשמבקשים מהם להציג את הבדיקה, התשובה הקבועה היא: "יש בידיי ניירות עבודה המוכיחים שבדקתי וחישבתי את מה שאתה שואל עליו, אך לצערי הם נמצאים במשרד". הם יודעים שלעורך הדין אין כלים מקצועיים להפריך את הדברים בזמן אמת. החקירה מסתיימת – והמצג נותר בפרוטוקול.

לפני הגשת חוות הדעת: להשפיע על המינוי ולפסול מומחה שלא מתאים

במקום להמתין לחוות הדעת, נכון לבדוק כבר בעת המינוי אם למומחה יש ניסיון מוכח בנישה. לא להסתפק בכותרת "רואה חשבון", "כלכלן" או "אקטואר", אלא לבקש אסמכתאות: היכן למד את התחום, איזו הכשרה עבר, אילו עבודות דומות ביצע ואילו פרסומים מקצועיים שלו ניתן לבחון.

מאז הקמת רשימת המומחים לבתי המשפט קשה יותר לשכנע ערכאה שמועמד מסוים אינו מתאים. עצם ההיכללות ברשימה יוצרת מעין חזקת מומחיות, אף שהקטגוריות בה רחבות והעבודה המקצועית בנויה מנישות צרות. הכותרת הכללית היא רק נקודת פתיחה; המבחן האמיתי הוא ניסיון מוכח במשימה המסוימת.

לפני כשלוש שנים מונה במסגרת איזון משאבים מומחה שהכשרתו הייתה כסוכן ביטוח, לצורך הערכת שווי חברה. סייעתי לבעל הדין ולעורך דינו לדרוש ראיות לניסיונו בהערכות שווי. בעקבות הדרישה ביקש המומחה לסיים את מינויו והציע במקומו את שותפו, רואה חשבון. השותף טען לעשרים שנות ניסיון, אולם כשהתבקש לפרט התברר שניסיונו היה בנייה של סופרים. הסברנו שניהול כספים אינו הערכת שווי וביקשנו אסמכתאות להכשרה ולעבודות בתחום. גם הוא הוחלף.

לאחר מכן מונה מומחה נוסף שנעזר בדוקטור לכלכלה כקבלן משנה. בשלב הזה

מעריך השווי

פרסומים מקצועיים של
שווי פנימי – מעריכי שווי בלתי תלויים

לבית המשפט והתחייב למסקנותיה. כעת מצפים ממנו להודות שהנחה שהניח הייתה שגויה, שחישבו שביצע אינו נכון או שהתוצאה שאלה הגיע אינה סבירה. ברוב המקרים הוא לא ישמש כמבקר של עצמו אלא כסגור של חוות דעתו. לכן הוא יסביר מדוע צדק מלכתחילה ולא ישנה את מסקנותיו.

העלות מגבילה את מספר השאלות, המומחה יכול להשיב באופן מתחמק, בית המשפט יכול לפטור את המומחה ממענה, ומעל הכול – מי שנדרש לבחון את הטעות הוא אותו אדם שביצע אותה. התוצאה כמעט תמיד זהה: חוות הדעת אינה משתנה.

מדוע גם חקירה נגדית אינה פתרון אפקטיבי

חקירה נגדית נתפסת ככלי החזק ביותר לבדיקת חוות דעת מומחה. מניסיוני, גם הכלי הזה רחוק מלהבטיח בירור אפקטיבי. יש לכך ארבע סיבות.

ראשית, אין לבעל הדין זכות מוקנית לחקור את המומחה. יש שופטים ודיינים שאינם מאפשרים את החקירה כלל. במצב כזה חוות הדעת נותרת בתיק בלי שהמומחה נדרש להתמודד בעל פה עם הסתירות, ההנחות והכשלים שעליהם הצביע אחד הצדדים.

שנית, גם כאשר החקירה מותרת, הזמן המוקצב לה עלול להפוך אותה ללא אפקטיבית. קולגה שלי הגיע לחקירת מומחה עם כ־500 שאלות, אך בית המשפט הקציב לו 45 דקות בלבד ובהמשך אף קיצר את החקירה בעשר דקות נוספות. המומחה הבין שהשעון פועל לטובתו: הוא השתהה לפני תשובותיו, האריך בדברים וגיבב תשובות שלא נגעו לשאלות. למרות הפצרותיו של הקולגה, בית המשפט אפשר למומחה להמשיך כך, משום שהשופטת הודיעה שעליה לצאת כדי לאסוף את בתה מהגן. החקירה הסתיימה לפני שבכלל נחשפו הכשלים המקצועיים של המומחה.

שלישית, גם אם הוקצו לחקירה כמה שעות, מרבית עורכי הדין אינם יודעים כיצד לחקור מומחה באקטואריה או בהערכות שווי. במקום להתמודד עם המודל, ההנחות והחישובים, יש עורכות דין המנסות לצעוק, לקלל, להשפיל, להעליל עלילות על המומחה ולרקוע בעקבי נעליהן כדי להוציא אותו משייוי משקלו. מומחים מנוסים מכירים את

תחילה נלחמים על זהות המומחה ומנסים לפסול מינוי שאינו מתאים. אם הפסילה אינה, מתקבלת והמומחה מגיש חוות דעת בעייתית, אין להסתפק בשאלות הבהרה ובחקירה נגדית: יש לבקש מבית המשפט למנות מומחה מעל מומחה, ובמקביל להכין חוות דעת מומחה מטעם צד ולהגיש אותה בתיק מבלי לבקש רשות על מנת לקבוע עובדות בשטח. שני התקדימים שלי מוכיחים את העיקר: גם כאשר חוות דעת נחרצת נוחתת על השולחן והמומחה מטעם בית המשפט מציב אתכם ב"שח" – את ה"מט" קובע בסופו של דבר בית המשפט.

האקטואר פולניצר הוא הבעלים ומעריך השווי הראשי של פירמת הערכות שווי "שווי פנימי" – מעריכי שווי בלתי תלויים", המתמחה בהערכת שווי תאגידים, נכסים בלתי מוחשיים ומכשירים פיננסיים מורכבים. בנוסף, הוא מייסד ונשיא לשכת מעריכי השווי והאקטוארים הפיננסיים בישראל (IAVFA).

האקטואר פולניצר מחזיק בהסמכות מעריך שווי מימון תאגידי (CFV), מומחה להערכת שווי חברות וקניין רוחני, מעריך שווי מימון כמותי (QFV), מומחה להערכת שווי אופציות ונגזרים) ומומחה בינלאומי לניהול סיכונים פיננסיים מטעם GARP (ארה"ב). בנוסף, הוא חבר מלא (Fellow) הן באגוד הישראלית לאקטוארים (F.A.I.L.A.) והן בלשכת מעריכי השווי והאקטוארים הפיננסיים בישראל (F.I.L.A.V.F.A.).

האקטואר פולניצר מונה על ידי סגן ראש הממשלה ושר המשפטים לכהן כחבר בתפקיד נציג איגוד מקצועי רלוונטי הן בוועדה לבחירת אקטוארים לבתי המשפט והן בוועדה לבחירת כלכלנים לבתי המשפט לתקופה של שלוש שנים. בנוסף, הוא מחזיק במינוי לחמש שנים מטעם יחידת המומחים של הנהלת בתי המשפט לתפקיד מומחה מטעם בתי המשפט בישראל בתחומי המומחיות אקטואריה וכלכלה.

האקטואר פולניצר הוא מחבר הספרים "המדרוך למעריכי שווי תאגידים" ו-"המדרוך לאקטוארים של ביטוח חיים", ומחברם של למעלה מ-1,000 פרסומים אקדמיים ומקצועיים בתחומי הערכות השווי, האקטואריה, תמחור האופציות, ניהול הסיכונים וההנדסה הפיננסית.

לבקש מבית המשפט לעשות זאת.

במקביל: חוות דעת מטעם צד

הכלי הנוסף הוא חוות דעת מומחה מטעם צד. נניח שהמומחה מטעם בית המשפט הגיש חוות דעת שבה קבע את שווי החברה של הבעל. הבעל רשאי לפנות למומחה אחר ולהזמין ממנו חוות דעת מטעמו, שבה יבחן המומחה את החברה ויקבע את שווייה על פי דעתו המקצועית. אין מדובר בשאלות הבהרה או בניסיון לגרום למומחה מטעם בית המשפט לשנות את דעתו, אלא בחוות דעת עצמאית המבוססת על הגישה, השיטות, ההנחות והחישובים של המומחה מטעם הצד.

במקרה שנדון בבית הדין הרבני האזורי באשדוד הסתמך המומחה מטעם בית הדין על ארבעה מאמרים מקצועיים שלי. עורך דינו של הבעל ביקש ממני לבחון אם אחד המאמרים שעליהם הסתמך המומחה מתאים למקרה שבתיק. התבקשתי לקבוע אם ניתן ליישם על החברה את הכלל המקצועי שהצגתי במאמר, ואם לא – להסביר מדוע המומחה אינו יכול להסתמך עליו במקרה המסוים. לאחר שבדקתי את נתוני החברה הגעתי למסקנה שתנאי הכלל אינם מתקיימים במקרה הנדון, ובהתאם לכך כתבתי את חוות דעתי המקצועית מטעם הבעל.

כדי להבין את חריגות המקרה צריך להבין את ההסדר הרגיל. בהליכי גירושין המשאבים הכלכליים מרוכזים פעמים רבות אצל אחד מבני הזוג, בעוד האחר מתקשה לממן אפילו חוות דעת אחת. אילו כל צד היה רשאי להגיש כרצונו חוות דעת פרטיות, הצד המחזיק בכסף יכול היה לרכוש חמש חוות דעת ממומחים מובילים, והצד האחר היה נותר ללא יכולת מקצועית להתמודד עמו. לכן ממונה ברגיל מומחה מטעם הערכאה ושכרו מתחלק בין הצדדים; חוות דעת מומחה מטעם צד אינה מוגשת בדרך כלל ללא קבלת רשות מאש.

אלא שבאותו תיק עורך הדין של הבעל הגיש את חוות דעתי תחילה, ורק לאחר מכן ביקש את הסכמת בית הדין לקבלה. חוות דעתי לא הוצגה למומחה בזמן הכנת עבודתו, לא נועדה להשפיע עליו מראש, לא שימשה בחקירתו והוא אף לא נדרש להשיב לה. בשל הפרסטיז'ה המקצועית שלי כמייסד

ויו"ר לשכת מעריכי השווי והאקטוארים הפיננסיים בישראל (IAVFA), וכמי שכתב את המאמרים המקצועיים שעליהם הסתמך המומחה מטעם בית הדין עצמו. בעקבות חוות דעתי הורה בית הדין למומחה מטעמו להפחית כ-23% משווי החברה שקבע בחוות דעתו. כלומר – לחתוך רבע מהשווי שקבע המומחה. זה דבר פטנסטי: חוות דעת מומחה מטעם צד, שהוגשה ללא היתר מראש, התקבלה בדיעבד ושינתה באופן מהותי את התוצאה הכלכלית.

סיכום

חוות דעת של מומחה מטעם בית המשפט נהנית ממשקל רב, אך אינה חסינה מבדיקה ואינה מחליפה פסק דין. שאלות הבהרה וחקירה נגדית עשויות לסייע, אולם תשובות מתחמקות, תמחור, פערי ידע, מגבלות זמן והגנת הערכאה מצמצמים לא פעם את יעילותן. לכן אסור שהפנייה לאקטואר היועץ תיעשה לראשונה רק לאחר שהמומחה כבר מונה והגיש את חוות דעתו.

גם כאשר חוות דעת נחרצת נוחתת על השולחן, המשחק עדיין לא הוכרע. הצעתי לעורכי הדין ולבעלי הדין היא לגבש, יחד עם אקטואר יועץ ועוד בטרם הגשת כתב הטענות, רשימה של שלושה מומחים שלדעת האקטואר היועץ הכשרתם וניסיונם מתאימים לתיק.

בתביעות רכושיות המחייבות מומחיות כלכלית חובה להיוועץ, טרם מינוי מומחה מטעם בית המשפט, עם לשכת מעריכי השווי והאקטוארים הפיננסיים בישראל, כדי להבין איזה מומחה מתאים ביותר לתיק. אם הדבר לא נעשה לפני המינוי, קל וחומר שיש לעשותו מיד לאחריו – אף שבשלב הזה כבר עלול להיות מאוחר מדי. לזהותו של המומחה מטעם בית המשפט השפעה מכרעת על התוצאה. לכן בחירתו אינה עניין טכני, אלא אחת ההחלטות המקצועיות החשובות בתיק.

האקטואר היועץ אינו אמור להיעלם לאחר המינוי. עליו ללוות את התיק, לבחון את החומרים המועברים למומחה, לוודא שהנתונים המהותיים נבדקו, לקרוא את טיוטותיו ותשובותיו ולהתריע בזמן אמת על סטייה מקצועית. ליווי רציף מאפשר לזהות את הכשל לפני שהוא מתקבע בחוות דעת שקשה מאוד לשנותה לאחר הגשתה.

מעריך השווי

פרסומים מקצועיים של
שווי פנימי – מערכי שווי בלתי תלויים

שווי פנימי – מערכי שווי בלתי תלויים

שווי פנימי היא פירמת הערכות שווי, המתמחה בהערכות שווי מקצועיות ובלתי תלויות של תאגידים, נכסים בלתי מוחשיים ומכשירים פיננסיים מורכבים לצורכי דיווח כספי, עסקאות, מיסוי והליכים משפטיים, באמצעות בניית מודלים ייחודיים, המתבססים על טכניקות נומריות מתקדמות.

שווי פנימי בעלת ניסיון רב בפיתוח, יישום ותיקוף מודלים כמותיים לצרכי הערכות שווי וניהול סיכונים.

שווי פנימי מסייעת ללקוחותיה לפתח וליישם מודלים מתקדמים הדורשים הבנה עמוקה בתהליכים סטוכסטיים, ידע בשיטות נומריות ושליטה ברמה גבוהה בכלים כגון Python, VBA ו-Excel.

שווי פנימי מייצעת לחברות בניתוחים כמותיים מתקדמים בתחומים של הנדסה פיננסית, יישום מודל מונטה-קרלו, תהליכים סטוכסטיים ופתרון בעיות כמותיות באמצעות שיטות נומריות מתקדמות.

תחומי פעילות

- הערכות שווי
- אקטואריה
- תמחור אופציות
- ניהול סיכונים
- הנדסה פיננסית